

Slir. Den är två meter lång och en meter bred.
 Den tillhör ett avkurret ro. På den typ, jag
 känner till finns del en bäge på vardera sidan,
 dervon finns del ett stativ, som består av
 två längsgående trådar ^{styrden} och två på trådernas
 ände sammanklättra. Dessa
 är del ett större trås och liggem. Slila sta-
 tivet är klätt med näts på ovansidan och på
 boda sidor. Detta består av galvanisert ståltråd.
 Später stativet är ibland gjort av smidesjärn men
 även förekommer det, att man gör det av lättan av
 järn. Som mål används mer i hälften förtäckt
 än vanligt finns bronsgaller.

När man använder sliran, ställer man den på
 hant med den öppna sidan stativ, alltså den
 nätklädda sidan närmast och sedan böner
 man ned den på bottens vid strandkanten, eller

Itt stycke längre ut. Sedan går dit på den mot-
satta sidan en man och stöter med en ståle
bland vassen för att seha om man är fisken i
glisen. Som här att ta fisken i han man en
laga eler tom sättnings (kappel). Sat förl nu
fisken hemut in i glisen, tar man hastigt upp
den och stänger sedan fisken i tunnan.

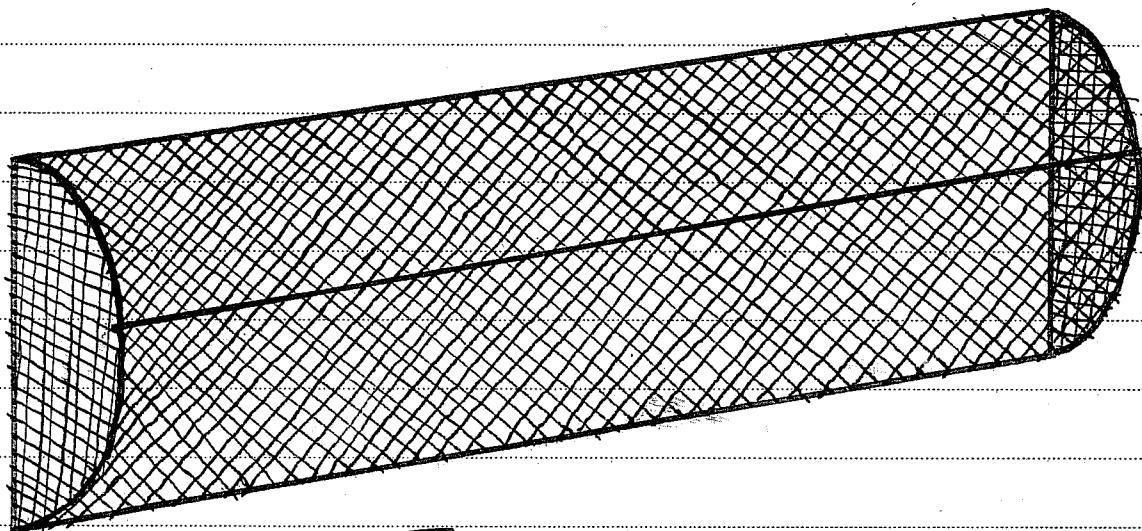
I detta färgade man flera olika plats fiske,
men vanligen dä. Man hände alltid på den
ödssättar och en eller annan gäddad.

Detta fiske hände man bedriva på niken tid på
dagom som helst.

4254

51

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Engiv.

Nägra beställda har jag ej sett alla här följer om.
 Men därmed har jag också en prototyp, den
 alltjämt kallas "Änberöt" och såg ut som en
 stor fack eller pär. Spetsen måste ha haft en
 diameter uppå vid ringen på c:a två meter.
 Nådet, som var fält vid en kugghjulsmaskin, var knutet
 med vanlig drömmels garn. Ibland hade man mö-
 derna hörvändigt garn, ibland flätmönstrat.
 Höjdet var c:a $\frac{1}{2}$ m. dypt. Det var en helhet.
 Men sattes ner måste jag botten och da
 synsde man fiskens likom i en röd.
 Var byxan god, kände man fast rätt mycket
 festig.
 Man kunde förr många dina mäts fast ex.
 al, mörk och en eller annan grådelor.

4254

Vissa gärna har man en annan sorts garn,
 som kallas "ändningsgarn". Det består av
 tråd garn som man bandit till som man sen
 sätter på garnen där dubbla men senast till-
 samman vid samma sättnings. Garnet är
 gjorda av vanligt bomulls garn. Men hade en-
 litet fler gror behar. Men använde sällunda
 fram (20-30, 40-50 per hundr ggn. Färre komma
 följa att stora i nätet. Som näst är
 där de redda fram samma "fibr". Men har
 tillsom på vanliga sittagarnas flad på över-
 hanten där fly eller pter på underhanten.
 Eller här är den följa att fram ^{mer} på bälj
 på täljen, i stället för att endast av det
 fast.

Ned. pick i dessa garn tråd ut, tråd,
 där ut skall vara med. När man använder

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4254

al, då fanns en del mörkbottna. I bland hade
men den på djupt vatten, ibland på grunt, såd
att fålarna kunde ett stycke överföras utmed.

Sittagårn Dessa är gjorda av egyptiskt brons.
 Gårn, vanligen m:n 50 sex hörn. De är 1600
 miljor långa. Mellan varje marka är ett fem.
 Men kallas ett på storträt för ett halvt gång. Då
 andra några alltid ett helt gång. De är 150
 markor djupa eller 300 bord. Det går brantmarkor
 på ett sätt. På överkanten går en smäcklinja, som kallas
 sinnre om den skedan på underkanten. Här finns
 hantmarkor, som är gjorda av m:n 13 mitträdeigt
 gång. Själva sinnen är bunden av tre vanliga
 ryggen. Dessa är r:a på minst tre trocha.
 På överkanten sätta ett slags flöte, som är slitet av
 att slags utändlig tråbalk, som vanligen kallas flad-
 strö. Det är slags trå, som importeras från
 Ryssland. Men kan den r:a 2 fem långa
 om 1 fem höga och $\frac{1}{2}$ fem breda. Dessa
 detta med en alus mellanrum framvarande.

Men talas nu att det i hantverket på målet finnes 8-9-10
"hund". Vägde hantverk är fyra vol.

Tvender hantverk sätter del blybitar, spolformiga raken,
på en panus avstånd från varandra. Men utan bly
kan man ändå sten, som sätts i stoppare
"fläns." Fjärra fels att båda gässer cyper, det att
örväxten får räkt uppmedan klyftorna stenen förenar
att hälle venderhanten mer.

Under medeltiden gav man eklade "flad" fischerna
avvänta krok till hantverk men den hämsas "seg"
mena.

Sellagången är mycket smärtästa. Alla hantverk
stöks vanligen mellan 28-33 borgar. Den Simuna
på hantverket faller bort. Tvärgång är
sitter ett öraband, som är en fot längt ($1\frac{1}{2}$ dm)
Om man är till annan anledning iakttagit att
vissa händelser sitt mäte i hantverk, kan man legga

dit med styrken, som hallas "stödor". Dessa har
 men in "nävnglussen", om det egentliga målet
 hallas, i stället för den, som gäller tänden. Det
 kan faga gärna lång tid att lega ett litet
 hål, ändr då mycket som en vecka. "Studden"
 är den vid, som man binder fast vid näringen.
 När man ^{är} "i" en mynning, får man "omfåta"
 den med minnen förra trädgårdens
 sedan ryttar man den till frönmen. Där förför
 kudd "slit" mycket lätt upp, varför man får
 lägga den, när man haft präster ute noga
 faga.

Bamnet (brusen) hörer man hos handländaren
 Utom men man har, spå ^{anföra} sida på sinnen
 Om ig flau om bly, på. Om förra slit "slit"
 Man skall spå sätta på.

Nåv man kommer hem har en förlita, så

Kontaktnummer:

Sammanläggning

beder mer att praten fört om detta där den gamla
 träd, som är spänd på stolpar. Man har säljande
 en led, som man lägger "flisen" om en blöjt på.
 När man nu skulle använda praten, då lägger
 hon den tillbandommen på ett visst sätt.
 Men "flisan" näringarna tillbandommar på en
 delska, som är gjord av en klämma han antecknar
 bete och en tröskluren ger eller tre bitar, som man
 fört tillbandommar med en klämmorid den enda
 anden. Den är 2:a en meter lång. Men
 rätta sig i allmänhet efter näringens stor-
 ligg. Med "flisan" menas, att man lägger nötterna
 över hanten med plad överplad i varv på näringen dle.
 Storligg, så att man får ett visst antal "plad" i varje..
 Seda, gör man samma procedur med under-
 hanten. Det hennes, att man "blöjt" alla, vilket
 tillgjord vid, att man släppte upp sissen men inte

M. larva blygsa på ett träd som är $1\frac{1}{2}$ dm lågt
och $\frac{1}{2}$ dm bredd med gaster nu bidraget och
den drojt är ett par cm. Den av vanliga ej mindre
än $\frac{1}{2}$ tums bredd.

Detta gäller även - maningar eller flöte - . Men
mera alltid sätta i ytterkant upp. Dessa är
endast avsedda för funkt as fall.

Vi behöver sätta den i hela sanden, på Fleita
(med linbomn) och vid Fållagunden (vid Läckholmen).

Man sätta den på 4-8 jämna dygn.

Sitter arvthas fall prägnare, ibland räger men
direkt från båten till folket.

4254

Kutteäringar. De är ungefärlig och samma storlek
som pilanäringar. De hjälps ej snarare till
dessa därför att flera är mindre nu
mellan varje halva hon men en ände, bestående
av två "äron", som är r:a tre sommar löv
och fastgörs vid en kubbe (=kasse) eller festa ex.
av krok eller av fem liters dunkar. De är
bundna av nå fullt ^{härdat} gam. Deras dykhed är dock
20-250 mm. De sätts icke på vatten utan i ytan
utan placeras ungefärlig mitt i vattnet.

Men tar till med dem. Men den bär man
jämför med annan brakvill och konfekt

Man sätta ut filagamen sedan i april men
sedan gör man ett uppehåll i maj och juni och juli och
sätta åter ut den i augusti och han sedan
sedan inte fall oktober, januari, februari, mars

Det kvar på huvudetelen är.

Bottenångarna är ej sätta djupare än den
gånen. De är åtminstone 50 varv grundare
och är de tättare bladde med fläck. Korsatet
har man i underkanten, istället för de knä-
blytarna stora stenar, som sitter i aldrig länga
rankar. Krossa och avreda att de med
gånen till botten. Man sätter dem i
Öresund var som helst.

Korsatet har man stora drappar, en på
varje ända, ar en 15 kg. vikt och på
denna sitta fyra hörn fastade. Från drappen
går in lina, som kallas "fod" till denna är
gjut vid fisköringen. Korsatet har det en
lina på drappen full en prick i vattenytan.
Den sätts ned på fräns i vattenet. På den
vattligaste pricken har man två flaggor

4254

områden "östra" (innersta) där man är flegga.

Klätta fjärilsfall att utmåla, var man

börjar om slutat med att sätta garnet.

Men vi observera, att kartongen (hem) hällas

på näringen för sinnes men på flunder- och
torlequin för tälzar.

Allt nat omr fikar till med hällas med
ett gemensamt namn för näringar.

Fjärde- och torkagårn.

Nedan följer en av mycket omtalda ^{"fornminnen"} från 28-33 bor på den, då är torkagårnerna mer riktade, från 13-16 bor på den där. Torkagårnerna är ännu större och mer, från 9-12 bor på den. Själva kantlinjen faller på följanternas ömse sidor medan den rinner på de senare i tät. Den är utvecklad av en röd ganslin. Törkhålarna längre ned följer också, där är mycket mindre än följanternas ^{hörlippar}. De är endast i formen fallet en tum längre om en halv tum längre, de senare är 2 tum längre om 3 tum längre.

Fid överkanten är fört fram över. Denna sätta på en fjärra avstånd från varandra, medan fläckarna sitter endast en storhet från varandra. Man beräknar, att det finns 400 fläckar på varje sten.

Dessa är mycket längre än 400 fjärror.

De är gjorda av egyptiskt bronslag, nr 50

4254

sebrädegl. Sylen tätten är knuten av 9-12 trådigt garn.

Tändarna på galen har man vaktat eller stödor,
som består av tre meter långt lärke, på vilket mitt
man placirar 2-3 stycken stora horshörnor, 2-3 dm.
i diameter. Vid änden på staben är fäst en stor
trä, fad som fun leg. Tända. I toppen sätter en lit
eller två flagga. Vid mökra ersättas dem av
lantvisor.

Men man sätter dessa gam på dypt vatten,
i 8-10 fts djup eller på stranden, där det
vadat är ett par fts. Man körde
men sätter den i handkanten, så att
flänen med om vattenytan.

För att hindra att gamen förtörs på niojt
sätt brukar man bulta den.

För gjorde man detta i Andes. När man
redbok eller bröpphus önskar sedan 1907, då fisk-
arna byggde ett eget "bathhus," så har man
kört sin gam där.

För bultningens brukar man intöpa hos hand-
laren en 20 kg. bark (om) om 7 kg. treda. Detta
håller man i vattnet i grädden. Såna syns
i hundratrettio liter. När later soan är fänta
de en lågda expeditiernas holer upp. Sedan
diger man nu gamen i grädden. Det funnes
ett block i fabel, i vilket det sitter en hake, i
vilken man missar upp nättet. Genom blocket
går ett teg, c:a fem meter långt, och detta
slår man om en knape i förfästel för att
halva det uppe, så att bultvärkan får renas

av. Klementon har man en trösliga, som
man håller rättet uppe med, så att det ej
sjunker ned i grytan.

Men låtta varje gåen tigga i grytan bland
endast nio minuter, ibland tio, broende
på hur mycket man avser, att garnen
behöva bakaas för att tillräcklig släggs mot
vita.

Man brukar baka sju gånger mestad
gänga om året, förtan vinter, vintern man
börja med fiskel om den sista på festmötet
då det egentliga fälfisket börjar. Klementon
har del spiklunne, att om garnens nio
gänga hittil mycket väl, att man där
tar och bakaar om den nioa gänga.

Pille. Denna förhetsetos ägnade man särjäfri myndhet
 då var ju vintervarorn möjlig att hitta. Det kunde ^{finna} att
 den låg flera månader om det försatt man, att man
 kunde gå på vän till Köpenhamn. Det var under
 dessa ^{tid} som man med ägnade sig åt pilhantverk.
 Den pil är bestående av fört och hänt en längdlinje,
 ca 30 fummar. I änden på denna sitter nu sjuvar
 pilen. Den är gjord av bly och är 2½ tam lång.
 I den är gjutna två tycken stora ålakrokar. Spaken
 pilen göts man ihop. Man skär ut en tröbiter
 fasslej form och sedan häiles man smält bly i denna.
 I denna spänns även pats från hänen, som brukar ligga
 i det smälta blyet utan brukar i bland blanda upp blyet
 med gink eller fenn, så att pilen från man
 ritahantverk allt därförman mer skiner i rutan.
 När man nu skulle ut ur pilen, så häng man
 den i bly med en yxa och sedan lät man pilen

4254

med linan gick över vittnet. Gårta linan var
spänd och formulstrad nr: 2 15. Vid sista pille-
räkningen made man iakttaga, att man shall hitta
linen spänd, så att, om Oregon före skulle rappa
på huden, detta skulle meddärvat ge sig fäldkänna
i dragnings- eller ryckningsar i linan, som fortplantas
sej till handen. Man made vidare de full, att vid
föret piller ej ståtar på botten, utan man shall
hitta den minst ett par fot över denna.

För hunde man detta om pilla natten hele dagen
med undantag för eventuella matider, under tio des
eller mörkt!

Man föllade ofta på djupt vatten, där det var
en 10-12. fanns till botten.

Man made endast en linje full rägje pille.
Man behövde ej den för att skydda den emot
vita vär i Oregon till häng, hörde man den.

Men hade inget bete på urkåren utan att
om den glänsande metallbiten, som gick ned glans
hade verka lärande på fisken. Knappt var det
än riktigt att man kallt snöb. mynt, att man så
att det myckte i det allra första en del andra monörer
med snöret för att få upp.

Det var speciellt torr, som man fäst på urkåren.
Men man kunde över förra året få annan fäst ex. därför att
snöb. o. s.

Namna är pikkålens nästan ortogon. I minstone
spelspikarna blytig om det, men man har påträffat
en av dem ^{en} *Amatörfisken*, som ägnar sig åt
detta und växlande livs. Nu är det ej begripat
till vintern utan man fiskar nästan hela året,
och om torrhet ex. under sommaren inte är så
särdeles god som elgen.

4254

Villapförrö. Villunge far man med på kalk.
 Men avända vridja stålkrön. Man har ofta
 sagt agn på koden, särk är till fläck eller föl.
 Men tror det öre koden.

Ej sen redskapet bestad fört a ett dröte eller en
 lina på den so farman. Tänden på denna sitta
 i de tre färg blåttibellen bättre den gat rigen
 blybiten och i anden på denna sätter sedan en bosa,
 med tri anna, ilison på en säng. Hems bestad a
 stänkejs grotv stålkrad s:a fel tum lajat a vaden
 hället. Tänden på denna som sätter en fjäns men
 tar om feden en frödd. Med en vanlig stålkröle.
 Men den en fäder på varje sida. Bljet körja man
 Ah smälter i en trädrem, som är en passlig störlek.
 Det fridommmer även att man har en sormar
 grytjäm, berlände ar för halow, fröddes med
 en uragörsning på insidan lagom att till blybiten.

Sedan drager man en ståltråd genom mässan
för att dingsom få hatt, som sedan han gett igång
hem.

(Som bete används man en plåtbrygga, fäst vid en
järnlåda, som man drar på klossen.)

Eller man sätter om vintern man fiskade med
handnöje men där om sommaren.

När man skulle ut om fiska, så tog man ut
med rödabotten eller brundötter, som vanlegi var
en orangefärgad fall i ska. Men kunde vara
en färg eller färger man i botten, som givande häntidet.
Klorine kostade ut på fören, den andre från döden
der tredje om hände från andra sidan. När man
drog om, så låg botten till anhöre av tre eller
fem meter längd, ibland tusen meter.
På grund av häntets vila begärts tyngd föl hukarna
med tillstånd till botten. Man gjuts däts om hälles v

det med handen. Vel var var nöt, att
linor låg spänd och deras mäle men
heller den nägt över botten. Men kände
i fingrarna, när det ruggrade. Sedan var det
att hala upp snöet, ta fisken av isen och
stänga ut dit igen.

Vel var emot om dagarna, man fikade
vitling. Man satt där hela dagen, natten
till det blev mörkt. I hand hände det att
man givit ^{hem} en med baten för att få sig lite mat
men ofta hade man mat med sig. Men
hände förra natten ju man. När var ej
myckel man sitt om lön för ditt arbete.
Men man bör även veta, att vitling gav ej istens
3° om icke. Till de abor. Om tar dåfin om upphöft
länge tid att få ^{festa} häppa samt ad deras
mea förtjänst.

4254

Men han fågde vittig övern i quen men då den
-tåte är så varmt stora tåg gav den ej att fåck i torke
igen utan då måste man göra sig ett sällskap
med gatan.

Men förra vittag på 10-15 januari dygn
Man hunde en och annan gång far en luke eller
en skurkha (slätta) på kyrken.

25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV